

**Árpád-házi
Szent Margit
Plébánia**
Liturgikus lap

**2008.
június**

JUNIÁLIS

Június 22-én

11 órakor

kezdődik

juniálisunk.

főzés, játék
(felnőtteknek-
gyerekeknek), be-
szélgetés.

Mindenkit szere-
tettel várunk ezen
a napon,

hogy velünk
együtt ünnepel-
jen!

ÜZENET

Vizsgák az életünkben

Sok család izgul ebben a hónapban gyermeke érettségi, főiskolai, egyetemi vizsgái miatt. A diákok ebben az időszakban érzékenyebbek, ingerültebbek, jobban rászorulnak a család szerető, segítő támogatására. Ennek a háttérnek akkor is meg kell lennie, ha a gyermek nem közvetlenül a családi fészeken készül a megmérettetésekre, hanem távol az otthontól, kollégiumban. Imával, figyelmes, tapintatos közlésekkel tudjuk biztosítani a vizsgázót megértésünkről, szeretetünkről.

Családjainkban nemcsak az iskolás gyermekeink vizsgáznak, hanem minden döntésünkkel mi magunk is. Egy szerzetesnővér mondta, hogy úgy tekint az életre, mint egy egyetemre, ahol minden nap egy- egy vizsga. Nem mindenkor sikeres, sokszor bukdácsolunk, de életünk végéig megkapjuk Istentől az újrakezdés kegyelmét, a javítás lehetőségét.

Milyen területeken állítodunk leggyakrabban próbatétel elé?

A munkahely: ahol próbálunk legjobb képességünk szerint helyállni. Mindannyian tapasztalhatjuk ezen a területen is: az érdekek gátlástalan érvényesítése zajlik, a valódi értékek háttérbe szorulása, a munkatársak között közöny, rosszabb esetben irigység honol. Sokszor nehéz helyesen dönteni... Ki mellé álljunk, álljunk-e valamilyik oldalra, karriert építsünk, vagy hidakat a másik ember felé...? Talpig becsületesen, vagy kicsi megalkuvásokkal ugyan, de jobbmódban...? Ezekben a dilemmákban jó ha erősítést kaphatunk olyan emberektől, akik, ha miénkhez hasonló értékrendek mellett tették le a voksukat: a házastársunk, a családunk, a barátaink.

A gyerekevelés szintén vizsgafeladat. Nehéz megtalálni az egyensúlyt az okos, következetes szeretet és a szigorú tekintély között. Az értéknélküli szülői társadalom magához hasonló utódokat nevel. Manapság a gyerekeket lemondani és várni-tanítani, jézusi magatartásra nevelni nagyon nehéz. A legfontosabb szerintünk, amit tehetünk: jó példát mutatnunk nekik. Elengedhetetlenek a rendszeres beszélgetések a gyerekeinkkel, melyek során tőlünk tanulják meg, hogy mi a jó, mi a rossz és bizalommal teli viszony alakulhat ki közöttünk.

A hírközlőszervek buktatóira is nagyon oda kell figyelni. Komoly erőpróbát jelent, hogy a televízióból, újságokból felénk áradó tévtanításokat kiszűrjük. Ezek fondorlatosan alakíthatják át gondolkodásunkat, világnézetünket. A szabadság jelszava alatt nagyon is korlátok közé szorítanak. Álszabadság csupán, amit propagálnak. Ezt a manipulációt úgy kerülhetjük el, hogy tudatosan megválasztjuk milyen lapokat olvasunk, milyen tévéműsort nézünk, és bizony: a gyermekeinknek ajánlott mesékre sem árt odafigyelni.

Emberi kapcsolatainkról szintén számot kell adnunk. Lépten-nyomon látjuk és halljuk miként szigetelődnek el egyre jobban egymástól a családtagok, egykori barátok, szomszédok, munkatársak. Növekszik a depressziós, feszültségben élők száma. Egyedül nagyon nehéz orvosolni ezeket a bajokat. A mindennapokban jelenlévő testi-lelki megpróbáltatások idején nekünk nagy segítséget jelent az a családközösség, ahol megerősödünk a jóban, küzdeni tudásban. Itt feltöltődve nagyobb szeretettel tudunk odafigyelni családtagjainkra, ismerőseinkre, munkatársainkra.

Isten azt várja tőlünk, hogy egész életünk során tanuljunk, folyamatosan fejlődjünk. Így készülünk a záróvizsgára, a Vele való találkozásra. Ő majd igazságosan, de irgalmasan összegzi eredményeinket, mi pedig, reményünk szerint, megkapjuk az Örök Életre jogosító diplomát. Szalai Dóra és Gyöző

"Rakjuk a tüzet, szentiványi tüzet..."

Június 13.-án

pénteken hozzánk
költözik
a Fatimai Szűzanya
vándorszobra.
Este 5 órakor
rózsafüzér
majd 6 órakor
szentmise lesz!

Fény lelke: bölcsességed ragyogjon ránk!

Isten lelke, jöjj szívünkbe, tégy minket új teremteséddé!

Csend lelke: add, hogy észrevegyük Isten jelenlétét!

Isten lelke, jöjj szívünkbe, tégy minket új teremteséddé!

Bátorság lelke: űzd el a félelmet szívünkéből!

Isten lelke, jöjj szívünkbe, tégy minket új teremteséddé!

Tűz lelke: gyújtsd fel bennünk Krisztus szeretetét!

Isten lelke, jöjj szívünkbe, tégy minket új teremteséddé!

Békesség lelke: segíts csendben lennünk, hogy odafigyeljünk Isten szavára!

Isten lelke, jöjj szívünkbe, tégy minket új teremteséddé!

Szeretet lelke: segíts, hogy megnyíljunk a mások szüksége láttán!

Isten lelke, jöjj szívünkbe, tégy minket új teremteséddé!

Hatalom lelke: adj nekünk segítséget és erőt!

Isten lelke, jöjj szívünkbe, tégy minket új teremteséddé!

Igazság lelke: mindannyiunkat Krisztus útján vezess!

Szent Iván nap, június 24., tulajdonképpen Keresztelő Szent János napja. Zoborvidéken Virágos Szent Jánosnak, Szegeden Búzavágó Szent Jánosnak is mondják, emlékeztetve vele a közelgő aratásra. A Szent Iván név a bizánci egyház középkori kultikus befolyását sejteti. Különben ez a nap a nyári napforduló ősi ünnepe is. Innen van, hogy az emberekben ott szunnyad a tűz tisztító erejében, gonoszűző szerepében való hit. Ez az alapja a Szent Iván-napi tűzgrás szokásának. A szentiványi tüzet a középkori egyház megszentelte és a liturgiába is beépítette.

Népünk a Szent Iván-napi tűzről azt tartotta, hogy megvéd a ködtől, jégesőtől, dögvésztől és elősegíti a jó termést. Még egészség és szerelemvarázsló hatást is tulajdonítottak neki. Ez utóbbi miatt kerültek párosító elemek a szentiványi énekbe, s tevődött át egyes észak-magyarországi helyeken a lakodalom másnapjának hajnalára, s lett belőle hajnaltűz, melyet a menyasszonynak át kellett ugrania. Ezt a szokást nevezték menyasszonyporkolásnak.

A tűzgrás szokása legtávolabbi a magyar nyelvterület északi és déli peremvidékén maradt fenn. De valaha más vidékeken is megvolt. A rábaközi Szilban még 1975-ben is emlékeztek rá.

A tűzhöz természetesen tűzrevaló is kellett. Zsúpszalma, rözse, elszáradt májusfa. De még gaz, szemét is kerülhetett bele, mert azt tartották, hogyha gazt égetnek benne, akkor tiszta lesz a gabonavetés. A tűzrevalót egyes helyeken leányok gyűjtötték, s a tüzet is ők gyújtották meg. A csallóközi Egyházzellén viszont a legények. Szent Iván estéjén kocsival mentek végig a falun és bekiabáltak a házakhoz: "Rözsét, rözsét, adjanak rözsét,/ Ha nem adnak rözsét, elvisszük a tökét!"

A gyűjtött rözséből aztán máglyát raktak. Rátették az előző évi aratókoszorút is. Egy leány körüljárta, vízzel megszentelte. Aztán egy legény égő fáklyával háromszor körülfutotta és azután meggyújtotta.

A tüzet a falu népe meghatározott rend szerint ülte körül. Ahogy a Kodály Zoltán lejegyezte zoborvidéki szentiványi ének is mondja: "Tüzt megrakatjuk, négyszögre rakatjuk./ Egyik szögön ünek szép öreg asszonyok,/ A másikon ünek szép öreg emberek,/ Harmadikon ünek szép hajadon lányok,/ Negyediken ünek szép ifjú legények."

Azután elkezdődött az ének, beleszöve egy-egy leendő párnak a nevét, s a kiénekelteknek át kellett ugraniuk a tüzet. A sikeres átugrást jó jelnek vették a kötendő házasságra nézve, s úgy gondolták, megtisztulnak a fiatalok a tűz erejével minden rossztól.

Vikár Béla 1906-ban a zoborvidéki Pogrányban vette fel fonográfjára az egyik legősibb, csodálatosan szép dallamú szentiványi éneket: "Magos a rutafa,/ Aga elágazik,/ Selyem sárhaja,/ Magyar Ilona, /Haján fölű gyöngy, koszorúja gyöngy./ Még a tengeren is átalhajladozik... Egyik ága hajlik barna legén udvarába... Másik ága hajlik szőke leány udvarába..."

A rutafa alacsony, cserjés növény. Téved a népdal, mikor a "magos" jelzőt teszi eléje? Dehogy! Mert van egy kivétel. Ha tenger mellett sarjad, akkor magosra nő. Olyan idők emlékét őrzi ez az ősi ének, mikor magyarságunk valamelyik ága még egy tenger melletti őshazában élt, ahol magosra nőtt a rutafa. Őstörténetünknek ez az ideje, helye már teljesen homályba veszett. De a népdal még most is őrzi emlékét, és erősíti kötődésünket igen mélyre nyúló gyökereinkhez. Szépségén kívül is ezért kell nagyon szeretnünk!

Barsi Ernő

JÉZUS PANASZA

"Ti mesternek hívtok - és nem kérdeztek engem.
 Útnak neveztek - és nem jártok rajtam.
 Világosságnak hívtok - és nem néztek reám.
 Életnek neveztek - és nem kerestek engem.
 Bölcsnek hívtok - és nem követtek engem.
 Hatalmasnak neveztek - és nem kértek engem.
 Irgalmasnak hívtok - és nem bíztok bennem.
 Igazságnak neveztek - és nem félték tőlem.
 Ha egyszer örökre elvesztek - ne okoljátok engem!"

(A lübecki Krisztus-szobor felírása.)

Hangverseny Június 15 este 7 óra

(idényzáró koncert)

Liszt Ferenc: Magyar fantasia

Liszt Ferenc: Les Preludes

Névnepköszöntő

**Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik
 névnapjukat és születésnapjukat**

Szent Tamás

Morus Szent Tamás

1478-1535

Vértanú filozófus, politikus

Ő a védőszentje: az ügyvédeknek (az eredeti foglalkozása miatt), az ügyészeknek, a bíróknak, a jogászoknak, a politikusoknak és az államférfiaknak.

Ő védelmezi: a politikát, valamint az angol katolikus egyházat.

Attribútumai: könyv, bárd, pálmaág.

Ünnepe: június 22.

Rejtvény

Májusi rejtvény

Megfejtése: Máriabesnyő

Júniusi rejtvény

Született: 1293

Meghalt: 1327

ferences zarándok, pestises betegek ápolója, a 14 segítő szent egyike. Az orvosoknak, a sebészeknek, a gyógyszerészeknek, az asztalosoknak, a kefekötőknek, az útépitőknek, a kertészeknek és a sírásóknak a védőszentje.

Magyarországon kórház is van róla elnevezve.

Ki Ő?

Beadási idő: június: 15.

Beadási hely:

fogaras4@t-online.hu

vagy a templom sekrestyéjében

„Törekedjünk megismerni az Urat: biztosan eljön, mint a hajnal, megjön, mint a zápor, mint a tavaszi eső, amely megöntözi a földet.”

(Ozeás)

**Árpád-házi
Szent Margit Plébánia**

1182 Budapest
Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63

Faxszám: 297-54-17

www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei:
ibenke@mail.interware.hu

fogaras4@t-online.hu

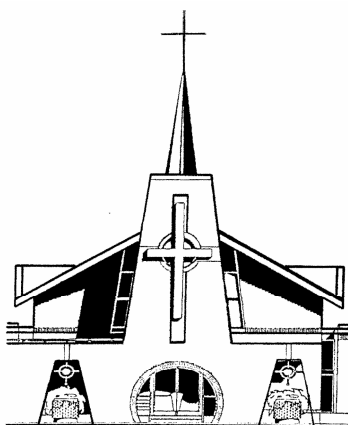
**„Szólj Uram,
mert hallja
a Te szolgád!”
1Sám3,10**

Az egyházadó
(*egyházközségi hozzájárulás*) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

**Számlaszámunk:
11718000-20382870**

Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Püspökeink májusban ad limina látogatáson Rómában jártak.

Az ad limina látogatásról.

A legősibb egyházi intézmények közé sorolhatók azok a rendszeres látogatások, amelyek során az egyes részegyházakat vezető főpásztorok felkeresik Péter Utódát, hogy elé tárják a rájuk bízottak ügyes-bajos dolgait, erőt merítsenek otthoni feladataikhoz, továbbá megerősödjének hitükben és a pápa iránti hűségükben.

Az első ilyen látogatásnak azt szokták tekinteni, amiről a Galata levél tesz említést: Szent Pál felment Jeruzsálembe, hogy meglátogassa Kéfást, azaz Péter apostolt (Gal 1,18; 2,1-2). A VIII. századi források már régi gyakorlatként említik, hogy a pápa szuffragáneusai, tehát nagyjából az itáliai egyházmegyék püspökei évente részt vesznek a Szent Péter és Pál ünnepén megtartott római szinóduson. Maga az elnevezés is innen ered, hiszen a „limina Apostolorum” az V. század óta az apostolfejedelmek sírjait jelöli. A távolabbi püspökök pedig levélben számoltak egyházmegyéjük állapotáról.

Ez a gyakorlat a századok során fokozatosan intézményesült. VII. Gergely pápa a püspöki eskübe is belevette, a XIII-XIV. század folyamán pedig – amikor a pápa gyakran nem Rómában tartózkodott – tisztázódott, hogy az ad limina elsősorban a Péter utódával való találkozásra, a vele való közösség erősítésére irányul. V. Sixtus 1585-ben minden püspök számára kötelezően előírta mind a látogatást, mind a beszámolót. Az ad limina látogatást jelenleg az Egyházi Törvénykönyv (399-400. kán.), a Római Kúriáról szóló Pastor Bonus apostoli rendelkezés (28-32. cikk), és annak a látogatás pasztorális jelentőségéről szóló I. melléklete, valamint a Püspöki Kongregáció 1988-ban kiadott direktóriuma szabályozza.

A megyéspüspökök ötévente kötelesek jelentést készíteni a pápa számára a rájuk bízott egyházmegye állapotáról (ha két éven belül nevezték ki őket, akkor nem kötelező, de megtehetik). Majd abban az évben, amikor be kell tölteniük a jelentést, Rómába kell utazniuk, hogy elzarándokoljanak Szent Péter és Szent Pál sírjaihoz, illetve a Szentatya elé járuljanak. A segédpüspökökre nem vonatkozik a szabály, ám a gyakorlatban ők is részt vesznek az ad liminán, éppen az adminisztratív kötelezettségen túlmutató természete miatt.

Az ad limina látogatás ugyanis hozzájárul a püspökökben az apostolutódi felelősség tudatosításához és a Péter utódával való közösség (az ún. hierarchikus kommunió) erősítéséhez. Ugyanakkor általa az egyes püspökök is tudatosíthatják magukban az egyetemes egyházat érintő kérdéseket. De egyben a Szentatya péteri funkciója gyakorlásának egyik fontos momentuma is, az egyetemes egyház és a részegyházak jelképes találkozása. Hiszen a megyéspüspök személyében valamiképpen a rábízott hívek is a Szentatya elé járulnak, aki megismerheti örömeiket, nehézségeiket, és konkrét útmutatással szolgálhat számukra. Másfelől a pápának az egyetemes egyház kormányzásához ugyancsak szüksége van hiteles és megbízható értesülésekre a helyi egyházak életéről. Aminek – a közvetlen levelezés, vagy a pápai követek jelentései, illetve az apostoli látogatások mellett – ez egy pótolhatatlan forrását képezi.

A látogatás lebonyolításának vatikáni felelőse szervezési szempontból a Pápai Ház Prefektúrája, tartalmi szempontból pedig a Püspöki Kongregáció (az általuk felügyelt egyházmegyék vonatkozásában a Keleti Egyházak Kongregációja, illetve a Népek Evangelizálása Kongregáció). A Római Kúria és a püspöki konferencia, illetve az egyes püspökök között az adott országért felelős pápai követ (nuncius vagy delegátus) tartja a kapcsolatot. Az ő közvetítésével állapítják meg a látogatás időpontját, és neki kell sürgetnie a püspöki jelentések időben történő elküldését. *Folytatjuk...*